

SFS 1984: 984

Utkom från trycket
den 20 december 1984

Lag om ändring i lagen (1918: 163) med vissa bestämmelser om sjöfynd;

utfärdad den 13 december 1984.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1918: 163) med vissa bestämmelser om sjöfynd

dels att i 2 och 6 §§ ordet "tullförvaltning" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "polismyndighet" i motsvarande form,

dels att 1, 3-5, 7 och 9 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Till följd härav kommer lagen att ha följande lydelse från och med den dag då denna lag träder i kraft.

1 §² Var och en, som i saltsjön inom svensk skärgård eller vid svensk kust eller i rikets segelbara insjöar, floder eller kanaler bärgar övergivna fartyg eller skeppsvrak eller redskap eller gods, som hör till fartyg, vare sig sådant tas upp från botten eller anträffas flytande på vattnet eller uppdrivet på stranden, är skyldig att anmäla fyndet hos en polismyndighet eller tulltjänsteman. Har en tulltjänsteman tagit emot en sådan anmälan, skall han ofördröjligen underrätta polismyndigheten om denna.

2 § Har fartyg under resa bärgat något, som i 1 § sägs, avlämna befälhavaren det bärgade, jämte redogörelse för omständigheterna vid bärgningen, till polismyndigheten å den svenska ort, dit han först anländer.

Anlöpes ej svensk hamn, give befälhavaren, å den utländska ort som han först anlöper, hos svensk konsul eller, där sådan ej finnes, hos annan behörig myndighet bärgningen till känna och låte, för så vitt det främmande landets lag ej annorledes stadgar, det bärgade å offentlig auktion försäljas; insände ock till redaren redogörelse för omständigheterna vid bärg-

¹ Prop. 1984/85: 7, LU 11, rskr 64.

² Senaste lydelse 1977: 687.

ningen samt redovise honom försäljningssumman. Redaren åligger därefter att till närmaste polismyndighet avlämna de insända medlen jämte sagda redogörelse.

3 §³ En polismyndighet som har underrättats om bärgning enligt 1 § eller 2 § första stycket skall låta besiktiga fyndet och därefter låta kungöra bärgningen i de av sjöfartsverket utgivna Underrättelser för sjöfarande. Om särskilda skäl föreligger, får fyndet kungöras även på något annat lämpligt sätt. Kungörelsen skall innehålla föreläggande för ägaren till det bärgade godset att anmäla sig hos polismyndigheten inom 90 dagar från kungörandet i Underrättelser för sjöfarande eller inom den längre tid från kungörandet, dock högst ett år, som rikspolisstyrelsen bestämmer i det särskilda fallet.

Om det bärgade godset inte kan vårdas utan fara för försämring, skall det säljas på offentlig auktion. Om detta inte är lämpligt, skall det säljas på något annat sätt som är betryggande för den som har rätt till godset. Efter utgången av den tid som anges i första stycket skall det influtna beloppet överlämnas till bärgaren.

4 § Om kungörande har skett och ägaren anmäler sig inom förelagd tid samt visar sin rätt, skall fyndet eller det influtna beloppet överlämnas till honom mot att han betalar kostnaden för kungörandet och vården av fyndet till den som har haft kostnaden samt bärgarlön. I händelse av tvist bestämmer domstol bärgarlönens belopp.

Om ägaren inte anmäler sig, tillfaller fyndet bärgaren mot att han betalar de kostnader som avses i första stycket.

5 § Om de medel som har influtit vid fyndets försäljning har lämnats till polismyndigheten när bärgning har skett enligt vad som sägs i 2 § andra stycket, gäller 3 § första stycket och 4 § i tillämpliga delar i fråga om kungörande av bärgningen och utbetalning av de influtna medlen.

6 § Finnes vid besiktning, som i 3 § omförmäles, sammanlagda kostnaden för bärgningens kungörande samt för fyndets vård och försäljning böra beräknas till så högt belopp, att efter gäldande av nämnda kostnad skäligen bärgarlön ej kan ur fyndet utgå, skall polismyndigheten äga att, utan kungörande av bärgningen, omedelbart efter besiktningen utlämna fyndet till bärgaren.

7 §⁴ Om ett fynds värde inte överstiger 100 kronor, enligt intyg av polismyndighet eller av en tulltjänsteman som generaltullstyrelsen har bemyndigat att utfärda sådana intyg, får polismyndigheten utan vidare besiktning och utan kungörande av bärgningen lämna ut fyndet till bärgaren. Detta gäller dock bara om polismyndigheten inte finner att fyndet av någon särskild anledning skall behandlas på annat sätt.

8 §⁵ Underlåter bärgare att göra sådan anmälan, som i 1 § sägs, eller

³ Senaste lydelse 1977: 687.

⁴ Senaste lydelse 1977: 687.

⁵ Senaste lydelse 1964: 180.

underlåter befälhavare eller redare att, på sätt i 2 § är föreskrivet, tillkännagiva vad bärgat blivit, eller förskingrar eller undandöljer befälhavare eller redare något av de influtna medlen, straffes efter allmän lag.

Lämnar bärgare, befälhavare eller redare, i sviklig avsikt, oriktig uppgift angående omständigheterna vid bärgningen, eller vidtager han, i sådan avsikt, särskild åtgärd med det bärgade godset, eller underlåter befälhavare eller redare att, i enlighet med vad i 2 § stadgas, avlämna det bärgade eller därför influtna medel, dömes till dagsböter, om ej för gärningen är stadgat strängare straff i allmän lag.

I de fall, nu sagda äro, äge rätten förklara bärgarlön förverkad eller nedsätta dess belopp under vad eljest varit skäligt.

9 §⁶ Om vissa äldre sjöfynd finns bestämmelser i lagen (1942: 350) om fornminnen. Särskilda bestämmelser om hittegods finns i lagen (1938: 121) om hittegods. Särskilda bestämmelser om sjunket eller ilandflutet virke finns i lagen (1919: 426) om flottning i allmän flottled. Bestämmelser om ensamrätt till bärgning finns i lagen (1984: 983) om ensamrätt till bärgning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985.

På regeringens vägnar

STEN WICKBOM

Måns Jacobsson
(Justitiedepartementet)

⁶ Senaste lydelse 1967: 78.

